

NOTAT

27. marts 2015
15/01602-10
nlb-dep

Notat til Folketingets Europaudvalg samt Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget

Om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C-611/14, Canal Digital Danmark

Indledning

Retten i Glostrup har ved kendelse af 1. december 2014 forelagt syv præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen om fortolkningen af direktivet om urimelig handelspraksis (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked mv.).

Direktivet om urimelig handelspraksis er implementeret i markedsføringsloven.

Hovedsagen, som har givet anledning til de præjudicielle spørgsmål, er en straffesag, hvor Canal Digital Danmark A/S er tiltalt for overtrædelse af vildledningsforbuddet i markedsføringslovens § 3. Forbrugerombudsmanden fører sagen på vegne af anklagemyndigheden, hvilket Forbrugerombudsmanden typisk gør i straffesager om overtrædelse af markedsføringsloven jf. markedsføringslovens § 27, stk. 6, og retsplejelovens § 105, stk. 3.

Under sagen har Canal Digital nedlagt påstand om frifindelse med den begrundelse, at markedsføringslovens § 3 og anklagemyndighedens fortolkning og anvendelse heraf er i strid med EU-retten, herunder artikel 7 i direktivet om urimelig handelspraksis om vildledende udeladelser. Canal Digital har endvidere anført, at den danske implementering af direktivet er uklar, og at det bør afklares, hvilke krav der efter direktivet kan stilles til prisoplysninger ved købsopfordringer, og hvilke krav der kan stilles, når markedsføringen er sket i et medium, der indeholder begrænsninger i tid og rum.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at markedsføringslovens § 3 og fortolkningen og anvendelsen heraf, ikke er i strid med direktivet om urimelig handelspraksis, og at implementeringen af direktivet ikke er uklar.

Retten har på den baggrund forelagt EU-Domstolen syv præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af direktivet om urimelig handelspraksis.

Sagens omstændigheder

Canal Digital er tiltalt for i forbindelse med selskabets markedsføring af tv-programpakker (tv-abonnementer) i efteråret 2009 i seks tilfælde at have overtrådt den danske markedsføringslovs § 30, stk. 3, jf. stk. 6, jf. § 3, stk. 1. Markedsføringen fandt sted i to tv-reklamer, i tre bannerreklamer på internettet og på Canal Digitals hjemmeside.

I alle seks forhold er der rejst tiltale for overtrædelse af markedsføringslovens § 3, stk. 1, under henvisning til, at selskabet ikke tilstrækkelig tydeligt oplyste, at abonnenter ud over den oplyste månedlige abonnementspris på 99 kr. eller 149 kr. tillige skulle betale en halvårlig ”kortservice” på 389 kr.

Retten i Glostrup har i kendelsen af 1. december 2014 anført, at sagen efter rettens opfattelse vedrører fortolkningen af, hvorvidt de danske bestemmelser i markedsføringsloven er i overensstemmelse med direktivet om urimelig handelspraksis.

Retten har bl.a. anført, at der er behov for, at EU-Domstolen tager stilling til, om det er foreneligt med EU-retten, at enkelte af direktivets bestemmelser ikke er gengivet i den danske markedsføringslov, men alene er nævnt i lovbemærkningerne.

Retten har endvidere anført, at det med de forelagte spørgsmål søges afklaret, om markedsføringen af en abonnementsydelse, kan anses for vildledende, hvis den månedlige ydelse oplyses, men oplysningen om den halvårslige ydelse for abonnementet helt udelades i markedsføringen eller kun angives på en måde, der er mindre fremtrædende end den månedlige ydelse, eller – i tilfælde hvor den samlede pris for abonnementet for det første år er oplyst – alene indgår som en del af denne samlede pris. Endvidere søges det afklaret, hvilken betydning begrænsningerne i det anvendte medie har for vildledningsvurderingen.

Endelig ønsker retten EU-Domstolens vurdering af, om direktivets artikel 7, stk. 4, indeholder en udtømmende opregning af, hvilke oplysninger der er væsentlige ved en opfordring til køb.

Regeringens interesse i sagen

Den danske regering har en væsentlig interesse i, at det fastslås, at den danske implementering af direktivet om urimelig handelspraksis er korrekt, herunder at det ikke er nødvendigt at benytte direktivets ordlyd i selve lovteksten, så længe den nationale lovgivning reflekterer reglerne i direktivet på en sådan måde, at der er sikkerhed for, at direktivet efterleveres fuldt ud. Det bemærkes i den forbindelse, at loves forarbejder har en ganske særlig status i dansk – og skandinavisk – retstradition. Særligt tillægges de bemærkninger, der ledsager et lovforslag, stor betydning i dansk ret, idet de bidrager til at sikre den rette forståelse af lovforslagets overordnede mål og af indholdet af de enkelte bestemmelser.

Kommissionen har den 26. september 2014 sendt en åbningsskrivelse (åbningsskrivelse nr. 2014/2135) til Danmark. Baggrunden herfor er, at Kommissionen bl.a. mener, at direktivet om urimelig handelspraksis på visse punkter er mangelfuldt gennemført i dansk ret, herunder at Danmark ikke i tilstrækkelig grad har gennemført definitionerne i art. 2, litra b, af ”erhvervsdrivende”, art. 2, litra c, af ”produkt”, og art. 2, litra j, af ”utilbørlig påvirkning”.

Regeringen har i sit svar af 28. november 2014 på åbningsskrivelsen fastholdt, at direktivet er korrekt og fuldstændigt gennemført i dansk ret. Regeringen har endvidere henledt Kommissionens opmærksomhed på, at det er regeringens opfattelse, at tjenestegrenene i Kommissionen i de senere år i højere grad end tidligere kræver, at direktiver gennemføres ordret, hvilket ikke er i overensstemmelse med den autonomi, der efter TEUF art. 288, tredje afsnit, og retspraksis tilkommer medlemsstaterne ved gennemførelse af direktiver.

Det skal bemærkes, at Kommissionen i åbningsskrivelsen af 26. september 2014 ikke har stillet spørgsmålstejn ved markedsføringslovens § 3. Det betyder dog ikke, at Kommissionen på et senere tidspunkt er afskåret fra at stille spørgsmål hertil.

Regeringen har endvidere en væsentlig interesse i, at direktivet om urimelig handelspraksis fortolkes således, at de former for markedsføring, der er baggrunden for den verserende sag mod Canal Digital anses for vildledende i direktivets forstand. Der er således efter regeringens opfattelse tale om en klassisk sag om vildledende prisoplysninger, som hører under selve kerneområdet for markedsføringslovens § 3. Såfremt EU-Domstolen måtte finde, at disse former for markedsføring ikke er vildledende, vil en række af de forhold, der i dag anses for vildledende, i fremtiden være lovlige. Dette vil medføre en markant forringelse af forbruger-

beskyttelsen, som ikke er forenelig med intentionerne bag markedsføringsloven.

På baggrund af ovenstående har regeringen besluttet at afgive et indlæg i sagen, hvori der argumenteres for,

- a) at direktivet om urimelig handelspraksis er korrekt implementeret i dansk ret, og at det efter EU-Domstolens praksis ikke er en betingelse for korrekt gennemførelse af et direktiv, at direktivets ordlyd skrives direkte af i national lovgivning,
- b) at direktivet om urimelig handelspraksis skal fortolkes således, at en handelspraksis, hvor der gives ufuldstændige oplysninger om det markedsførte produkts pris, eller hvor prisen er præsenteret på en måde, der er uklar, uforståelig, dobbelttydig eller uhensigtsmæssig, må anses for at udgøre en vildledende handling eller udeladelse efter direktivet,
- c) at der ved vurderingen af, om der foreligger en vildledende udeladelse, skal tages hensyn til det anvendte medies begrænsninger i tid og rum samt de foranstaltninger, som den erhvervsdrivende har truffet for at gøre oplysningerne tilgængelige for forbrugerne på anden måde, men at det ud fra en konkret vurdering var muligt at oplyse om den halvårslige ”kortservice”, uanset mediet,
- d) at direktivet skal fortolkes således, at det ikke udelukker, at en købsopfordring, der angiver oplysningerne opremset i artikel 7, stk. 4, kan anses for at være vildledende.

Frist for afgivelse af skriftligt indlæg for EU-Domstolen er den 20. april 2015.